வியர்வை நாற்றம்; அழுகிய கூப்பகைளிலிருந்து கிளம்பும் நெடி; கழிப்பறையில் சிறுநீர் கழிக்கும் ஒலி; அருகிலேயே அடுப்பில் மீன் வறுக்கும் வாசம்; தலை மலேே கூறட்டசை் சத்தம்; இன்னொரு மலையில் தொலகை்காட்சியின் இரசை்சல்; எங்கும் கவிந்திருக்கும் சிகரடெ் புகை; சாராய நெடி.

பத்தடிக்கூப் பத்தடி அளவுள்ள இந்த அறையினுள் 8 பரே்; அறைக்கு சன்னலில்லை; சுவரின் உச்சியில் அரை அடி விட்டத்தில் ஓரு ஓட்டை – காற்று வளியேே போகவும் உள்ளே வரவும் அவ்வளவுதான் இடம்.

இது சிறகை் கொட்டடியில்லை; பம்பாய், கல்கத்தாவின் கூடிசபை் பகுதியில்லை – நியூயார்க்.

மண்ணுலக சொர்க்கமான அமரிக்காவின் மாபரெும் நகரம். 100 மாடி 150 மாடிக் கட்டிடங்கள் நிரம்பிய அந்த கான்கிரீட் காட்டின் ஏதோ ஓரு கட்டிடத்தில் இது ஓரு பொந்து.

இந்தப் பொந்தில் வசிப்பவர்கள் காலை 5 மணிக்கு எழுந்திருக்க வணே்டும். காலகை் கடன்களை முடித்துக் கொண்டு 7 மணிக்கு வலேை சயெ்யத்துவங்க வணே்டும்.

வலேை சயெ்யும் தொழிற்கூடமோ பக்கத்து அறதைான். 15 அடிக்கு 18 அடி அளவுள்ள அறைக்கு 15 தயைல் எந்திரங்கள். ஓரு நாளகை்கு 16 மணி நரேம் வலேை. வாரத்தில் ஏழு நாட்களும் வலேை.

இந்தச் சித்திரவதகை் கூடங்களுக்கு அமரிக்கப் பத்திரிகைகள் சூட்டியிருக்கும் பயெர் வியர்வகை் கடகைள். நியூயார்க், லாஸ் எஞ்சலெ்ஸ் போன்ற அமரிக்காவின் பரெுநகரங்கள் அனதை்திலும் நிரம்பியுள்ள இத்தகயை 'வியர்வகை்கடை'களில் பணியாற்றும் ஆண்கள், பணெ்கள், கழுந்தகைள் ஆகிய அனவைரும் தாய்லாந்து, சீனா போன்ற ஆசிய நாடுகளசை் சரே்ந்தவர்கள் – கொத்தடிமகைள்.

தும்பாய்க்கும் சிங்கப்பூரக்கும் வலேை தடேிச் சனெ்று ஏமாந்து கொத்தடிமகைளாகும்

நம்மவர் மக்களின் கதையைக் காட்டிலும் கொடியதான இவர்களதான கதை.

”லாஸ் எஞ்சலெஸ் நகரிலுள்ள அதி நவீன தயைற்கடம் ஒன்றின் பாகப்படத்தை எங்களுக்குக் காட்டினார்கள். பார்ப்பதற்கே மிகவும் கவர்ச்சிகரமாய் இருந்தது. காலை 8 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை வலேை; வாரத்தில் 5 நாட்கள் வலேை. மாதம் 2400 டாலர் சம்பளம். விடுமுறை நாட்களில் டிஸ்னிலாந்து போன்ற இடங்களுக்குக் கூட்டிச் சலெ்வோம் என்று ஆசை காட்டினார்கள்; நம்பி வந்தோம்.”

“லாஸ் ஏஞ்சலெஸ் விமான நிலயைத்திலிருந்து நரேே இந்தப் பொந்துக்குத்தான் கொண்டு வந்தார்கள். எங்களிடமிருந்து பாஸ்போர்ட், பணம் அனதை்தயும் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள். அதிகம் பசோதே – களேவி கடேகாதே – யாரோடும் நடபு சரோதே – என்ற எச்சரிக்கயுடன் இங்கே அடகை்கப்பட்டோம்”.

”தாய்லாந்தில் 8 மணி நரேம் உழதை்தூச் சம்பாதித்ததை இங்கே 16 மணிநரேம் உழதை்தூச் சம்பாதிக்கிறோம்.”

இதுலே போதாங் என்ற தாய்லாந்துப் பணெ்ணின் கதறல்.

யுலி என்ற சீனப்பணெ்ணின் கதை இன்னும் கொடுரமானது.

”அமரிெக்காவில் வலேை வாங்கித் தருகிறோம், அங்கே சம்பாதித்து எங்கள் கடனகை் கொடுத்தால் போதும்” என்று சொன்ன ஏஜணெ்டுகளின் பசே்சை நம்பி, தன் கணவனை அமரிெக்காவுக்கு அனுப்பி வதை்தாள் யுலி.

1991-இல் அமரிெக்கா போன கணவனிடமிருந்து பணம் வரவில்லை; கடிதமும் இல்லை; ஆளையும் காணவில்லை. அனுப்பி வதை்த ஏஜனெ்டுகளகை் கடேட்டால் ”இன்னும் கடன் அடையவில்லை” என்றார்கள். தன்னந்தனியாக 3 குழந்தகைளை வதை்துக் கொண்டு 5 ஆண்டுகளாக வாழ்வதற்குப் போராடி வந்த யுலி ஓரு முடிவுக்கு வந்தாள்.

மிச்சமிருந்த எல்லா உடமைகைளையும் விற்றுத் தன் கணவன் வாங்கிய கடனை

அடதை்தாள். ”என்னயைும் என் பிள்ளகைள் ம□ன்றும் பரேயைும் என் கணவனுடன் நிய□யார்க்கில் சரே்த்துவிடுங்கள்” என்றும் ஏஜனெ்டுகளிடம மன்றாடினாள்.

அதற்கு 1,32,000 டாலர் சலெவாகும்; நீ ங்கள் வலேல சயெ்தும் அடகை்க வணே்டும் என்றார்கள் ஏஜணெ்டுகள். ய□லி ஓப்புக் கொண்டாள்.

இப்பரோதும் ய□ லியும் 3 பிள்ளகைளும் நிய□யார்க் நகரில். ம□ன்றாண்டுகள் ஆகிவிட்டன. கணவனபை் பார்த்துவிட்டாள். ஆனால் கூடும்பம் சரே்ந்தும் வாழமுடியவில்லல. ஆளுக்கோரிடத்தில் வலேல. சரே்ந்தும் வாழவணே்டும் என்ற கனவுக்காகத் தனித்தனியாக உழகை்கிறார்கள்.

ஐந்தும் பரேும் ஓரும் நாளகை்கும் 17 மணிநரேம் உழகை்கிறார்கள். மாதந்தோறும் 3000 டாலர் கடன் கட்டுகிறார்கள்: ஆனால் கடன் அடயைவில்லல; அடயைப் பரோவதுமில்லல.

படிக்க வணே்டிய பிள்ளகைளகை் கொத்தடிமயைாக்கி விட்டதற்காக வருந்தி அழுகிறாள் ய□லி.

கண்ணீ ர்க் கதகைளுக்கும் பஞ்சமில்லல.

இந்தத் தொழிலாளர்களலெ்லாம் ஆசிய நாடுகளிலிருந்தும் மாஃபியாக் கும்பல்களால் கொண்டுவரப் பட்டவர்கள். முறயைான கடவுச்சீ ட்டும் (பாஸ்பரோர்ட்) இருந்தால் அதை இத்தொழிலாளர்களிடமிருந்தும் பறித்தும் வதை்தும்க் கொள்கின்றன இந்த மாஃபியா கும்பல்கள். ஆனால் பரெும்பாலான தொழிலாளர்கள் கள்ளத் தரோணியில் கொண்டுவரப்பட்டவர்கள்.

ஓவ்வொர் ஆண்டும் அமரெிக்காவிற்கும் சட்டவிரரோதமாகத் கும்டியறேும் சீ னர்களின் எண்ணிக்கை ஓரும் லட்சம் என்கிறதும் அமரெிக்க உளவும் நிறுவனம். தாய்லாந்திலிருந்தரோ 24,000 பரே். சட்ட □ர்வமாகவே தாய்லாந்திலிருந்தும் அமரெிக்காவில் கும்டியறேுவரோர் ஆண்டுக்கும் ஓரும் லட்சம் பரே். இந்தச் சட்டவிரரோதக் கும்டியறே்றங்களை அமரெிக்க அரசும் ஏன் தடுத்தும் நிறுத்த வில்லல என்றும் கடே்டால், அந்தக் களே்விக்கான விடகைளில் ஒன்றுதான் இந்த வியர்வகை் கடகைள். பலமாடிக் கட்டிடங்களின் இடுக்குகளிலும், காற்றும் புகாத பரண்களிலும், நிலவறகைளிலும் இயங்கும்

இத்தகயை வியர்வகை் கடகைள். நியூயார்க் நகரில் மட்டும் 400.

”வலேை நிலமைகைளபை் பற்றியோ, கலியபை் பற்றியோ யாராவது பூகார் சயெ்தால் மறுகணமே அவர்கள் அமரிக்காவை விட்டு்த் தூரத்தப்படுவார்கள். எனவேயாரும் வாய்திறக்கவே அஞ்சுகிறார்கள்” என்கிறார் சீ னத்தொழிலாளர்கள் சங்கத்தின் தலவைர் விங்லாம்.

அமரிக்காவை விட்டு ஓடத் தயாராக இரும்பவர்களையும் அப்படி ஓடிவிடுவதற்கு அனுமதிப்பதில்லை மாஃபியா கும்பல்கள். ”எங்களுக்குச் சரேவணேடிய தொகயைை கொள்ளையைடித்தாவது கொடுத்துவிட்டுப் போ” என்று மிரட்டுகிறார்கள். கிரிமினல் நடவடிக்ககைளில் ஈடுபடுத்துகிறார்கள். கொத்தடிமயைாக நீ டிப்பதா, கிரிமினலாக மாறுவதா என்ற களேவி வந்தால் மூதலாவததை்தான் தரிவு சயெ்கிறார்கள் அந்த ஏழதை்தொழிலாளர்கள்.

நியூயார்க் நகரின் தொழிலாளர் சடப்படி ஒரு மணி நரேத்திற்கான கூறைந்தபட்ச ஊதியம் 5.15 டாலர். இந்தக் கொத்தடிமகைளுக்குக் கொடுக்கப்படுவதோ ஒரு டாலர். அந்தச் சம்பளமும் ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இரண்டு மாதச் சம்பளத்தைப் பிடித்து வதை்துக் கொள்வதனெ்பது மிகவும் சகஜம். அமரிக்காவின் காவல்தூறை, கூடியறேற்த் தூறை, தொழிலாளர்தூறை ஆகிய மூன்றுமே இந்த இரகசிய உலகத்தகை் கண்டு கொள்வதில்லை.

மே தினப் போராட்டத்தின் மூலம் உலகத்தொழிலாளர்களுக்கு ”8 மணி நரே வலேை” எனும் அடிப்படை உரிமயைபை் பறெ்றுத்தந்த நாட்டில், மே தினப் போராட்டத்திற்கு மான்னால், சனெ்ற நூற்றாண்டில் நிலவியதகை் காட்டிலும் கொடூரமான சூரண்டலும் ஓடுக்கு மூறையும் தொடர்கிறதே இதற்குக் காரணம் என்ன?

வியர்வகை் கடகைள் கூறித்து ஒரு கட்டூரை வளெியிட்டிருக்கும் அமரிக்காவின் ரீ டர்ஸ் டஜைஸ்ட் பத்திரிகை இதற்குப் பதில் சொல்கிறது. ”அவர்கள் தங்கள் சொந்த நாட்டினராலயேே இரக்கமில்லாமல் சூரண்டப் படுகிறார்கள்.” உண்மதைான், தமது சொந்த நாட்டசை் சரேந்த மாஃபியாக் கும்பல்களால்தான் அவர்கள் கடத்தப்படுகிறார்கள்; அவர்களால்தான் துன்பூறுத்தப்படுகிறார்கள். ஆனால் யாருக்காக? அந்த வியர்வகை் கடகைளின் பொந்துகளிலிருந்து அவர்கள் உற்பத்தி சயெ்யும் காற்றோட்டமான சட்டகைளை அணிபவர்கள் யார்? அவற்றை விற்று ஆதாயம் அடவைர்கள் யார்? அமரிக்காவின் மிகப்பிரபலமான ஆயத்த ஆடை விற்பனை நிறுவனங்களும், ஏற்றுமதி நிறுவனங்களும்தான் இந்த வியர்வகை் கடகைளின் சரக்ககை் கொள்முதல் சயெ்பவர்கள்.

இந்தியாவிலிருந்தும் பிற ஏழை நாடுகளிலிருந்தும் ஆயத்த ஆடகைளை இறக்குமதி சயெ்யும் அமரிக நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகள், நரேடியாக சனெ்னகை்கும், பம்பாய்க்கும் வந்திறங்கி, தங்களது ஆடகைள் எங்கே தகை்கப்படுகின்றன, எப்படித் தகை்கப்படுகின்றன என்று சோதனை சயெ்கிறார்களே – துணை ஒப்பந்தத்தில் வலேை சயெ்யும் சிறிய முதலாளிகளின் தயைலகங்களகை் கூட அவர்கள் விட்டுவைப்பதில்லையே – அத்தகை அமரிக்க முதலாளிகள் தங்கள் நாட்டின் வியர்வகை் கடகைளை மட்டும் பார்வையிடாதது ஏன்?

”கலிஃபோர்னியாவில் இத்தகை வியர்வகை் கடயைொன்றை தொழிலாளர் தூறை அதிகாரிகள் சோதனயைிட்ட போது அங்கே உற்பத்தியாகும் ஆடகைளெல்லாம் அமரிக்காவின் மிகப்பரெும் ஆடை விற்பனயைகங்களுக்குச் சொந்தமானவை எனத் தரியிவந்தது” என்கிறது ரீ டர்ஸ் டஜைஸ்ட்.

நியூயார்க்கின் மிகப்பரெும் நிறுவனங்களான வால் மார்ட், கே மார்ட் ஆகியோரது ஆடை விற்பனயைில் பாதி நியூயார்க் கொதத்டிமகைளின் தயாரிப்பாதான் என்கிறது – டமை் வார ஏடு. வால் – மார்ட், கே – மார்ட் ஆடகைள் இந்தியா உள்ளிட்ட உலக நாடுகள் பலவற்றுக்கும் ஏற்றுமதியும் சயெ்யப்படுகின்றன.

சதாம் உசனேின் கழிப்பறயைில் இரசாயன ஆயுதத்தின் நடெி வீ சுவதை வானத்திலிருந்தே மோப்பம் பிடிக்கத் தரிந்த கிளிண்டனின் நாசியில் வால் மார்ட் சட்டகைளில் வீ சும் வியர்வயைின் நடெி ஏறாததது ஏன்?

இது ஓரு வர்த்தகத் தந்திரம். மலிவான உழபை்பூச் சந்தை என்ற ஓரே காரணத்தினால்தான் இந்தியா போன்ற ஏழை நாடுகளிலிருந்து ஆயத்த ஆடகைளை இறக்குமதி சயெ்கிறார்கள் அமரிக்க முதலாளிகள். இந்த ஆயத்த ஆடை ஏற்றுமதி தொழிலில் இந்தியா உள்ளிட்ட பல ஆசிய நாடுகளில் உள்ள பல லட்சம் தொழிலாளர்களின் தலவைிதி பிணகை்கப்பட்டு விட்டது. மலிவு விலயைில் உழபை்பை இறக்குமதி சயெ்த அமரிக்கா, இப்போது உழபை்பாளிகளயைே மலிவு விலயைில் இறக்குமதி சயெ்கிறது.

அன்று ஆப்பிரிக்கக் கறுப்பின மக்களை விலங்குகளபை் போல வலவைீ சிப் பிடித்து, தாயை கரும்பூத் தோட்டத்திலும், பிள்ளயைை நிலக்கரிச் சுரங்கத்திலும் பிரித்துப் போட்டு, அவர்களின் ரத்தத்தை உறிஞ்சி அமரிக்க சொர்க்க பூமியை உருவாக்கிக் கொண்டார்கள். இன்று அந்தச் சொர்க்கத்தின் நியான் விளக்குகளில் சொக்கி விழும் விட்டில் பூச்சிகளான யூலி போன்றோரகை் கள்ளத்தோணியின் மூலம்

கவர்ந்திழுக்கிறார்கள்.

இது ஓரு ராஜ தந்திரம். தமக்கு ஆடை ஏற்றுமதி சயெய்யும் இந்தியா, சீனா, பாகிஸ்தான், இலங்கை, தாய்லாந்து போன்ற நாடுகள் கிளின்டனின் அரசியல் ஆணகைக்குப் பணிய மறுத்தால், ஆடை இறக்குமதி நிறுத்தப்படும். ஓரே நொடியில் இந்நாடுகளின் இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் தெருவில் வீசப்படுவார்கள். ஆசியாவின் ஆடை இறக்குமதியாகாத அத்தகயை தருணங்களில் ஆசியாவிலிருந்து இறக்குமதி சயெய்யப்பட்ட இந்தக் கொத்தடிமகைள் அமரிக்காவின் நிர்வாணத்தை மறதைத்து நாகரிகப் படுத்துவார்கள். ஆசியத் தொழிலாளிக்கதிராக ஆசியத் தொழிலாளிகள்!

இது ஓரு வர்க்கத் தீவசேம்! மருத்துவர்களையும், பொறியியலாளர்களையும் கணினி வல்லுநர்களையும் கூலியுரிமை தந்து இறக்குமதி சயெய்து கொள்ளும் அமரிக்கா இந்த உழபை்பாளிகளுக்கும் கூலியுரிமை தரலாமே! சட்டப்படி கூலியுரிமை தந்தால், சட்டப்படி ஊதியம் கடேப்பார்கள். அவர்களகை் கள்ளத் தோணிகளாகவே வதை்திருந்தால்தான், தவேை மூடிந்தபின், அவர்களது இளமை மூடிந்தபின், அவர்களகை் கந்தல் துணியபை் போலக் கடலில் வீச மூடியும். வீசிவிட்டுக் கள்ளத் தோணியதை் தடுக்கத் தவறியதாக அந்த நாட்டகை் கூற்றம் சாட்டி மிரட்டவும் மூடியும்.

இதுதான் சுதந்திர வர்த்தகம்! தசேங்கடந்து அமரிக்கா, ஐரோப்பாவிலிருந்து வரும் ம□லதனத்திற்கு இங்கரே தத்தினக் கம்பளம்; மாலை மரியாதகைள். தசேங்கடந்து சலெ்லும் நம் உழபை்புக்கு அங்கே கொத்தடிமதை் தனம்! கூழந்ததை் தொழிலாளர் ஒழிப்பை எதிர்க்கிறது பனெ்டகன். ஏனனெ்றால் அமரிக்க ராணுவத்தின் சீருடகைள் ஆசியக் கூழந்தகைளால் தகை்கப்படுகின்றன. பிள்ளகை்கறி தின்னும் இந்த நாயன்மார்கள்தான் தாங்கள் சுத்த சவைமனெ்றும், பரீதாபாத்திலிருந்து (டில்லி) அனுப்பப்படும் கம்பளங்களில் "இது கூழந்தகைளால் நயெ்யப்படட்தல்ல" என்று முத்திரை குத்தி அனுப்ப வணேட்டுமனெ்றும் கோருகிறார்கள். இந்த நாயன்மார்களிடம் எச்சில் பிரசாதம் வாங்கும் தன்னார்வத்தொண்டு நிறுவனங்கள் "சிவகாசி மத்தாப்பு□ கொளுத்தமாட்டோம்" என்று நாளயை அமரிக்கக் கூடி மக்களான பத்மா சஷோத்ரி, சர்ச் பார்க் கான்வனெ்டு பிள்ளகைளை வதை்து மனிதச் சங்கிலி நடத்துகிறார்கள்.

அப்படியா

அப்படி ஓர் இடம் இருக்கிறதா?

ஒன்றுமே தெரியாதது போல

பாசாங்கு செய்கிறார்கள்

ஒப்புக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள்.

அப்படியொரு ரகசிய உலகம்

இருக்கிறது என்பதை.

சகமனிதர்கள் உழிழும் கழிவிலும்

கூப்பை கு□ளத்திலும்தான் – அங்கே

சிலர் வாழ்கிறார்கள் என்பதை

ஒப்புக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள்.

-என்று அமெரிக்காவில் கறுப்பின மக்கள் வாழும் சேரிகளைப் பற்றி மனம் கூறிப் பாடினார் கறுப்பினப் பாடகி டிரேஸி சாப்மன்.

விண்ணை முட்டும் 150 மாடிக் கட்டிடத்தின் மொட்டை மாடியில் நின்று கொண்டு, கியூபா முதல் சீனம் வரை, உலக மக்கள் அனைவருக்கும் ஜனநாயகமும் மனித உரிமையும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று முழங்குகிறார் கிளின்டன்.

அந்தக் கட்டிடத்தின் நிலவறையில் பூதநைந்திரூகக்கூம் வியர்வகை் கடயைிலிரூந்தூ ஓரூ கூரல் கடேகிறதூ. ”நாங்கள் நாய்களபை் பாேலத் தின்கிறாேம்; பன்றிகளபை் பாேல வாழ்கிறாேம்” என்கிறார் 66 வயதான சாேன் லீ என்ற சீனத் தாொழிலாளி.

வால் – மார்ட் சட்டை அணிந்தூ, கனெ்டகி சிக்கன் தின்றூ, காேக் கூடித்தூ ஏப்பம் விட்ட பாமரனேியன்களூம், சீ மபை் பன்றிகளூம் ”மனித உரிமை வாழ்க” என்றூ கதைட்டூகின்றன.

பூதிய கலாச்சாரம், அக்டாேபர் 1999.